

Đêm Chợ Lớn

"Ở đâu có khói nơi đó có người Hoa" câu nói ví von này đã khẳng định sự hiện diện của người Hoa. Hầu như khắp nơi trên hành tinh khi nhắc đến Chợ Lớn là người ta nghĩ ngay đến một Chợ Lớn - phố Tàu (China Town) trong lòng TP. Hồ Chí Minh.

Chợ Lớn hiện nay là vùng dân cư thuộc địa bàn của quận 5 và một phần đất giáp ranh của các quận 6, 8, 11. Ban ngày Chợ Lớn ồn ào náo nhiệt người mua kẻ bán tấp nập. Không có một món hàng nào mà Chợ Lớn sẽ không có.

Đại lộ Trần Hưng Đạo được xem là con đường huyết mạch và là xương sống của Chợ Lớn. Đây là con đường chính nối liền Sài Gòn với Chợ Lớn, nhưng thật sự Chợ Lớn về đêm được bắt đầu từ khu Đại Thế giới cũ nay là nhà văn hoá quận 5 kéo dài trên trục lộ ấy gần 2km đến tận cuối đường. Xa hơn nữa là khu Chợ Lớn mới nơi có nhà hàng Á Đông về đêm sáng choang ánh điện và chật ních thực khách.

Cái "chất Chợ Lớn" đã bộc lộ một cách rõ nét khi thành phố lên đèn. 90% nhà phố trên đoạn đường Trần Hưng Đạo B đã mở hết cửa bán buôn, kinh doanh, dịch vụ. Người qua lại dập dìu đến chốn phồn hoa. Từ xa đã thấy hàng loạt bảng hiệu được thiết kế với ánh đèn điện tử màu, chớp sáng theo đủ mọi dáng, mọi kiểu.

Từ những năm xa xa người dân miền Nam có câu: "Ăn cơm Tàu, ở nhà Tây" hoặc dân Sài Gòn thường kháo nhau: "Ăn quận 5, nằm quận 3"...Thật vậy không gì để nói lên cái đặc trưng của các món ăn do người Hoa nấu đầy chất bổ dưỡng béo ngậy.

Chợ Lớn nơi tập trung hàng chục nhà hàng, khách sạn cỡ 3-4 sao mà hầu như dân Sài Gòn từ hạng trung lưu trở lên khi tổ chức đám cưới hay đại tiệc đều nhớ đến. Những Aquatria, Đồng Khánh, Bát Đạt, Ngọc Lan Đình, Soái Kinh Lâm, Ái Huế, Thiên Hồng, Á Đông... khách nườm nượp ra vào khi màn đêm buông xuống.

Thức ăn trong các nhà hàng phải đa dạng và tên gọi phải cầu kỳ. Tại các nhà hàng, hàng chục món ăn được thực khách gọi luôn một lúc, ăn chưa hết món trước đã vội kêu món sau. Trên sàn phòng ăn ngồn ngộn những đồng vỏ bia, coca lon nằm lán lóc, nhiều khi rượu mạnh một bàn tiệc uống cả vài ba chai loại Napoléon đắt tiền nhất.

Tuy nhiên, Chợ Lớn không phải chỉ dành cho những người lắm tiền nhiều của. Đi sâu vào khu dân cư của Xóm Củi, Cầu Tre hoặc những căn nhà lụp xụp ven sông trên bến Hàm Tử, Lê Quang Liêm sẽ thấy Chợ Lớn còn là một vùng đất của dân nghèo. Những người phu khuân vác có khi phải làm việc trọn đêm để dỡ hàng từ miền Tây về, từ Campuchia qua, từ miền Đông xuống. Bên vỉa hè, ngọn đèn dầu le lói một ít chai bia, vài lít rượu đế, nếp than... vài chục hột vịt lộn, vài ba con khô mực, khô cá đuối, cá khoai bày bán.

Bạn đã sống những ngày niên thiếu ở Chợ Lớn, bạn đã từng nghe tiếng gõ cốc cốc trong đêm, nghe quen thuộc làm sao cái thứ tiếng rao gọi của xe hủ tiếu, mỳ... dù là trong một hẻm sâu, ngoằn ngoèo chỉ đủ một người đi lọt hoặc tận trên lầu 5 lầu 7, sau tiếng gọi "cho một tô hủ tiếu..." những người bán dạo ấy sẽ thoả mãn cho bạn ngay. Một tô hủ tiếu, một tô hoành thánh mì bốc khói trong đêm, cả những đêm ma gió, chắc sẽ làm bạn ấm lòng.

Còn một đặc biệt nữa, đó là tiếng "nấp phén" của các "ông" tầm quất nhà nghề. "Rẹt rẹt" không cần rao, chỉ cần nghe và bạn mới lưng hay ớn lạnh, hãy gọi họ vào nhà đấm bóp và giác hơi. Một Chợ Lớn về đêm hào nhoáng kỳ lạ khó quên. (TBDL)